

ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಚಿತ್ರ ಎಂಬ 'ಸಿಹಿ ಗಿಣ್ಣು'

ಹಳೆಯ ಫೋಟೋಗಳ ಕಂತು ತೆಗೆದರೆ, ಸಿಹಿ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳ ಸರಮಾಲೆಯೇ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮುನ್ನ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಫೋಟೋ ಇಂದು ನೋಡಲು ಮುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

■ ಡಾ. ಸ್ವಪ್ನಾ ಎಸ್. ಬೆಂಗಳೂರು

ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಿಷಿ, ಪುಳಕ ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ರೋಮಾಂಚನ.. ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದಂತಹ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಭಾವ. ಸವಿನೆನಪುಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಕೆಲವೊಂದು ಘಟನೆಗಳು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನೆನಪಿನ ಸರಮಾಲೆಗಳಾಗಿ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂತಸ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಫೋಟೋಗೆ ಪೋಸು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮಿಷಿ. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಮರಾಗೆ ರೋಲ್ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿ ಸ್ಪಾಯಿಯೋಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅದನ್ನು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಫೋಟೋ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕು. ಅದು ಕೂಡ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಚಿತ್ರಗಳು. ಕಲರ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತು, ಇಂದಿನಂತೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿ ಚಂದ ನೋಡುವಂಥ ಸೌಲಭ್ಯ ಯಾವುದೂ ಅಂದು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೌದು! ಹಳೆಯ ಫೋಟೋಗಳ ಕಂತು ತೆಗೆದರೆ, ಸಿಹಿ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳ ಸರಮಾಲೆಯೇ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದು 1983ನೇ ಇಸವಿ. 10 ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿ ನಾನು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಮ್ಮನ ತರಬೇತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ, ಆಗ 'ಕ್ಯಾನನ್' ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದರೂ, 36 ಫೋಟೋ ಇರುವ ರೋಲ್ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕು. ಅದೂ ನಮ್ಮ ಫೋಟೋ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೋ ಎನ್ನುವ ತವಕದೊಂದಿಗೆ.

ಅಂದು ನಡೆದದ್ದೂ ಹಾಗೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಅಮ್ಮ ನನಗಾಗಿ ವೇಷಭೂಷಣ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರಿನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಶಿವ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ. ನಾನು- 'ಗುಮ್ಮನ ಕರೆಯದಿರೆ' ಹಾಡಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿದ್ದೆ. ಈ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಚರಣದಲ್ಲಿ 'ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೇನು, ಅಮ್ಮಿಯ ಬೇಡನು..' ಬರುವ ಸಾಲು... ಮುಖದ ಅಭಿನಯವೂ ಬರಬೇಕಲ್ಲಾ.. 'ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೇನು' ಎಂಬ ನಿವೇದನೆ, ಅತಿ ವಿನಯ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ ಆಗದ ವಯಸ್ಸು, ಆದರೂ ಕೃಷ್ಣನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಆಸೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಪೋಸ್ಟ್ ಕೊಡಲು ಅಮ್ಮನ ಆದೇಶ. ಆಗ ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಬೈಗಳ ತಿಂದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಒಂದನೇ ಮಹಡಿಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಭಯದಲ್ಲಿ ನಗಲೂ ಆಗದೆ, ಅಭಿನಯವೂ ನೀಡಲಾಗದೆ ತೆಗೆಸಿದ್ದ ಈ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಫೋಟೋ ಈಗ ನೋಡಲು ಮಿಷಿ. 'ನವರಸ'ಗಳ ಅಭಿನಯ ಮುಖದಲ್ಲೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ತುಂಬುವುದು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅವಳಿ- ಜವಳಿ ಗೆಳತಿಯರಲ್ಲಿ, ಸುನಿತಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯ ಸಾಥ್ ಬೇರೆ.

ಹೇಗೋ... ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿ ಬಹುಮಾನ ಬಂದ ಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಕಲಿಯಲು ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಶ್ರಮ, ಬೈಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯ, ಇನ್ನೂ ಫೋಟೋ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡುವ ಮಿಷಿ, ಸಂಭ್ರಮ... ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಗೇಣು... ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದ ನಮಗೆ ಅದೇ 'ಸಿಹಿ ಗಿಣ್ಣು!'